

Внесок Корольов У космонавтику

М.В.Корольов

Сергій Павлович Корольов -
видатний конструктор і вчений, що
працював в галузі ракетної і
ракетно-космічної техніки. Двічі
Герой Соціалістичної Праці, лауреат
Ленінської премії, академік Академії
наук СРСР, він є творцем вітчизняної
стратегічної ракетної зброї середньої
і міжконтинентальної дальності й
основоположником практичної
космонавтики.

chlovy-pom

Його конструкторські
розробки в області
ракетної техніки
представляють виняткову
цінність для розвитку
вітчизняного ракетного
озброєння, а в області
космонавтики мають

Закінчив МВТУ ім. М. Баумана,
його дипломним проектом
керував А. Н. Туполев. Член-
кореспондент АН СРСР по
Відділенню технічних наук
(механіка) (23.10. 1953). Академік
АН СРСР по тому ж відділенню
(20.06. 1958). Видатний вчений і
конструктор, що вніс
визначальний внесок у розвиток

Батьки Корольов

а

З ранніх років цікавився авіацією, ще в період навчання у вузі почав працювати в області ракетобудування.

Арештований з безпідставних обвинуваченнях у тім, що розробки ракетної техніки велися нібито без достатніх теоретичних основ, що допустив шкідництво при створенні ракети "212", Військовою колегією Верховного Суду засуджений до 10 років табірних робіт з поразкою в правах і конфіскацією майна (27.09. 38).

У 1939 р. направлений у район Магадана на золоті копальні, де його помітив (раніше знайомий) колишній директор авіазаводу № 156 М. А. Усачев (що відбував 15 років таборів після загибелі В. Чкалова), скориставшись особистим авторитетом серед ув'язнених, Усачев врятував його від загибелі (на початку 1960-х рр. Усачев працював заступником головного інженера в КБ Корольова).

Усачев М.А.

На початку березня 1940 р. його справа знову була направлена на дослідження, але був підготовлений повторний помилковий обвинувальний експертний висновок комісії постановою Особливої наради НКВД був присуджений до 8 років виправно-трудових таборів (10.07. 1940). Клопотання депутатів про його звільнення залишені без задоволення. З обвинувальних висновків експертної комісії довідався про успішний іспит у квітні 1940 р. ракетопланів, над якими працював з 1935 р. Написав лист Сталіну, у якому обґрунтував важливе значення робіт, що проводилися їм по ракетних літаках і

С. И. С. О. К.восстановлены численности за НЕВС СССР1. ЕЛЕНОВ Петр Семенович

1892 года рождения, бывший член ВКП/с/ с 1931 года, штабс-капитан царской армии.

До ареста - начальник штаба ПРИБОВО, генерал-лейтенант.

Арестован 2/VI-1941 года.

Упоминается показаниями ДИВЕНКО, КОЧУГИНА и ЕГОРОВА, как участник право-троцкистской организации, во вредительской деятельности упоминается показаниями свидетелей РУБЦОВА, ДЕРЕВЕНКО, КАМИРСКОГО и КОГЕНОВСКОГО.

Созвлася в проихжении бездеятельности в руководстве войсками округа.

2. СЕЛИВАНОВ Иван Васильевич

1886 года рождения, бывший член ВКП/с/ с 1920 года, из крестьян.

До ареста - командир 83 кавалерийской дивизии, генерал-лейтенант.

Арестован 23/XI-1941 года.

Упоминается показаниями свидетелей КАМЕНОВА, ЧЕКУНИНОЙ, ЗАСЕДАТЕЛЕВОЙ, МУДЖАКОВА, ИВАНОВА, МАКАРОВА, ТАВУХОВОЙ в проведении антисоветской пораженческой агитации.

Созвлася, что среди окружающих проводил антисоветскую пораженческую агитацию, восхвалял германскую армию, клеветнически отзывался о руководителях партии и правительства.

3. ПУХИН Евгений Обвевич

1900 года рождения, бывший член ВКП/с/ с 1918 года.

До ареста - командующий ВВС КОВО, генерал-лейтенант авиации.

Арестован 24/VI-1941 года.

Упоминается показаниями СМУХИВЧИЧА, ЧЕРНОВРОВКИНА, ДСУЛОВА, ИВАНОВА и одной станкой с ним, как участника антисоветского военного заговора.

Дал показания, что с 1935 года являлся участником антисоветского военного заговора, куда был завербован УБОРЕВИЧЕМ, но от данных показаний отказался, признав, что преступно руководил взверенными ему войсками.

По клопотанню Туполева, йому дозволили працювати в Особливому технічному бюро НКВД (начальник – А. Н. Туполев), у цьому ж КБ (згодом ЦКБ-29 НКВД працювали сотні інших висококваліфікованих інженерів. Після евакуації в Омськ працював конструктором і заступником начальника цеху авіабудівельного заводу. У 1942 р. переведений у Казань на завод №16 для роботи в спеціальному КБ (яким керував також знаходившийся у ув'язненні В. П. Глушко) над проектом реактивного літака. Один і розроблювачів двигуна для літака Ла-7Р. Ознайомлений з указом про звільнення з ув'язнення (9.8. 1944), у 1945 р. спрямований у Німеччину для вивчення досвіду робіт ракет Брауна.

Один із творців ракети Р1, з якої почалася післявоєнна історія радянської ракетної техніки. У січні 1955 р. завершив випробування ракети Р5М – стратегічної, здатної нести ядерний заряд. У 1950-і рр. звернувся в головну військову прокуратуру з проханням про перегляд його справи. Забезпечив перший запуск Р7, а потім і досягнення успішного результату

P1

Його ракета Р7 ("сімка") вивела перший ШСЗ і корабель з першим у світі космонавтом Ю. А. Гагаріним. Розробив нову могутню ракету-носій Н1, літні випробування якої почалися вже без нього, однак незабаром програма створення цієї ракети була припинена. Визнаний гідним безлічі державних нагород і премій. 20 квітня 1956 р. у Кремлі йому була вручена перша Золота

